

برجام یک خسارت محض بود و یک فریب بزرگی از جانب آمریکا بود. متأسفانه آنچه حاصل برجام است، ان شاءالله این باشد که دولت مردان ما درس بگیرند و چیزی بیاموزند و طرف مقابل خود، در راس آنها آمریکا را بشناسند و فریب آنها را نخورند. اما برجام دستاوردی مهم برای مردم ایران داشت، آن دستاورد این بود که همه ی اقشار مردم کشور ما به فریب کاری های آمریکا و هم پیمانان اروپایی آنها مثل انگلستان و فرانسه و آلمان آشنا شدند. همه مردم ایران متوجه شدند که تنها راه رسیدن به پیشرفت های اقتصادی فقط و فقط با تکیه بر توانمندی های داخلی است ضمن اینکه باید همواره مواظب دشمنان سر سخت انقلاب اسلامی باشیم و با تمام توان خرابکاری و مداخله ی آنها را دفع کنیم. این شناختی که برای ملت ایران حاصل شده، البته قبلاً هم بوده است اما به خاطر برخی تبلیغات جناح هایی از دولتمردان، برخی از اقشار ملت مردد بودند که می توان با آمریکا مذاکره کرد و سیستم برد-برد را بازی کرد. الان متوجه شده اند که آمریکا و هم پیمانان اروپایی آنها چیزی به نام برد-برد را قبول ندارند بلکه آنچه قبول دارند، برد و باخت مطلق است. این یک شناخت مهمی است که برای همه ی آحاد کشور اتفاق افتاده و این شناخت می تواند فرهنگ اقتصادی سالمی برای پیشرفت به سوی اهداف بزرگ اقتصادی و غیر اقتصادی باشد. من تقاضا می کنم از دولتمردان کنونی در چند ماهی که در دفاترشان حضور دارند و ان شاءالله توفیق خدمت به مردم داشته باشند، قدر این شناختی که ملت از آمریکا و اروپا کسب کرده اند را بدانند. دولتمردان پیام هایی ندهند که مردم به تردید بیافتند و نسبت به شناخت قبلی خوشان مردد گردند. مردم شناخت را بدست آورده اند و ان شاءالله دولتمردان کنونی و دولت آینده بر اساس این شناخت صحیح از دشمن بتواند برنامه های اقتصادی خود را یکی پس از دیگری اجرا کند.

مجری: فاصله ی طبقاتی بین مردم بیشتر شده است. بخش زیادی از مردم مشکلات زیادی با توجه به تورم پیدا کرده اند. حال ما باید چه کاری انجام دهیم؟ ما مسیر مذاکره را رفتیم جلو و نتیجه آن را دیدیم و نشان داد که جوابگوی مشکلات ما نیست. دولت کنونی و دولت آینده در این جنگ اقتصادی چه باید بکند؟

دکتر درخشان: به نظر من در شرایط کنونی ضرورت اصلی برای خروج از این بحران های اقتصادی این است که دولت ما کاملاً هم سو با توده های انقلابی مردم و خواستگاه انقلابی و با اهداف انقلاب اسلامی شود. هم اکنون که مردم انقلابی ما شناخت صحیحی از دشمن انقلاب را پیدا کرده اند دولت باید به معنی تمام کلمه باید کنار مردم قرار گیرد و در حرکت های انقلابی الهام بخش مردم باشد نه اینکه این شائبه بوجود آید که دولتمردان ما به جای الهام بخشی برای توده های انقلابی، سعی می کنند که این جریانات انقلابی تبدیل به رویکرد های سازشگرایانه شود. از این جهت من ضروری ترین کار را این می دانم که دولتمردان ما در این چند ماهی که دارند با مردم نمایندگان مردم همسو شوند. نمایندگان مردم در واقع صدای مردم هستند و این دوگانگی یا حداقل فقدان صمیمیت بین قوه ی مجریه و مقننه هر چه زود تر باید برطرف شود در غیر این صورت کار اصلاحات اقتصادی تا

دولت بعدی به تعوق خواهد افتاد «و فی التاخیر آفات» هفت ماه، شش ماه و حتی شش روز مهم است و ما نباید حل مشکلات اقتصادی را به تعویق اندازیم .

مقام معظم رهبری فرمودند که: «امروز حرکت رو به پیشرفت ما جهشی است و لذا احتیاج به تصمیم گیری های بزرگ است. باید تصمیم گیری های بزرگی انجام شود البته با رعایت عنصر عدالت.» بحث من این است که ما هم اکنون در یک جنگ تمام عیار اقتصادی هستیم و در مقابل تحریم اقتصادی ای قرار گرفتیم که سخت ترین تحریم‌ها در تاریخ معاصر بوده است و از طرف قلدترترین و مستبدترین دولت جهان که همان دولت آمریکا است اعمال شده است. نفرمایید ترامپ! نه! این ویژگی نظام سیاسی آمریکا است که حق سلطه جویی و استکبار را برای خودش قائل است که انگار جزء حقوق طبیعی آمریکایی‌ها است که زورگو باشند و بقیه مطیع باشند. بنابراین ما در شرایطی بسیار سختی هستیم. بنابراین زمانی که حضرت آقا می فرمایند که ما در حرکت رو به پیشرفت، جهشی هستیم و لذا تصمیم گیری های بزرگ انجام شود، این فرمایش ایشان در شرایط کنونی دوچندان اهمیت دارد. تصمیمات بزرگ و انقلابی در شرایط بحران و رکود اقتصادی چیست؟ از دیدگاه من اصلاحات اقتصادی در دو سطح می تواند انجام گیرد. اصلاح در چهارچوب های موجود و دومی اصلاح چهارچوب های موجود. در شرایط کنونی ما نباید به اصلاح در چهارچوب ها اکتفا کنیم. ما باید چهارچوب ها را اصلاح کنیم. هم اکنون روند و سبک نمایندگان مجلس که ان شاءالله انقلابی هستند و انقلابی عمل کنند، اصلاح در چهارچوب های موجود است ولی این اصلا کافی نیست. من نگرانم اصلاح در چهارچوب ها در نهایت موجب استحکام و ثبات همین چهارچوب های موجود باشد. این نکته را به عنوان یک هشدار به نمایندگان مجلس عرض می کنم

الان کار نمایندگان مجلس این است که درصدها را تغییر می دهند. شکاف حقوق ها مثلا ۲۱ برابر بوده است حالا ما ۱۵ برابر می کنیم یا درصد مالیات ها را به شکلی تغییر می دهیم و قص علی ذلک. من نمی گویم این کار را انجام ندهند ولی اصلا به این کار اکتفا نکنند. با این راهبردها و سیاست گذاری مشکل اقتصاد کشور اصلا حل نمی شود. این ها اصلا راه حل نیست. راه حل ما در شرایط کنونی یک و فقط یک چیز است و آن در واقع شکوفایی تولید برای خروج از بحران است. شمامی فرمایید همان حرفی است که حضرت آقا فرمودند، سال جهش تولید، بله اما توجه نشد به رهنمودهای ایشان. الان مجلس شورای اسلامی هم آن جور که باید توجه نمی کند و مرتب اصلاح می کند، تصمیم بزرگ نمی گیرد.

برای جهش تولید که راهکار خروج اقتصاد ایران از بحران است ما باید قدرت خرید مردم جامعه را بسیار بالا ببریم نه اینکه یارانه را به ۱۲۰ هزار تومان افزایش دهیم! این ها جواب نمی دهد کسانی که آشنا هستند با سیاست گذاری های اقتصادی به خوبی آگاهند که این ها پاسخگو نیست. باید قدرت خرید مردم متوسط و ضعیف را به شدت بالا برد. بحث این نیست که حقوق ها را چند درصد افزایش دهیم بلکه باید حقوق ها را ۳ الی ۴ برابر کرد. اگر مثلا خط فقر ده میلیون تومان است ما باید حداقل حقوق ها و دریافتی ۱۲ میلیون شود. شما می گوید

منبع مالی این چیست؟ منبع مالی این نه از استقراض بانک مرکزی و افزایش نقدینگی یعنی چاپ اسکناس است و نه از فروش اموال دولتی است بلکه از قله تراشی طبقاتی است که حقوق‌های آنچنانی می‌گیرند. باید از آن‌هایی که حقوق‌های بالا دارند گرفت تا به کسانی که حقوق‌های پایینی دارند، دهیم. شروع کار باید از سمت دولت و شرکت‌های دولتی آغاز گردد و سپس وارد بخش‌های دیگر اقتصاد مثل صنعت و کشاورزی و... بشویم. اما الان باید از دولت آغاز کنیم.

راهکار من این است که مجلس تصویب کند که مجموع حقوق دریافتی کارکنان دولت و شرکت‌های دولتی مثلا ۱۰ میلیون یا ۱۲ میلیون یا هر عددی که نزدیک خط فقر باشد تبدیل گردد. دوستان من این طرح را محاسبه کرده‌اند و یک عدد نجومی پیدا کرده‌اند که حاصل این راهبرد است. پس این عدد نجومی را درون یک صندوق قرار می‌گیرد نه در بودجه دولت! ما باید آن را درون یک صندوق قرار دهیم برای افزایش قدرت خرید کسانی که در دولت نیستند مثلا بگوییم اجاره‌ی اماکن مسکونی و یا اجاره‌ی مسکونی که بر فرض زیر سه میلیون تومان است، همه‌ی آن یا درصد قابل توجهی از آن را از همین منبع تامین می‌کنیم به موازات این اگر منابعی از این سنخ، نه از چاپ پول بلکه از این سنخ که هدف آن تامین عدالت است جمع‌آوری شد این کمک‌ها را هم اضافه می‌کنیم بنابراین من به این می‌گویم اصلاح چهارچوب‌ها.

به موازات آن ما می‌توانیم اقدامات راهبردی دیگری انجام دهیم مثلا فعلا از تخلیه کردن مستاجری که نمی‌تواند کرایه بدهد جلوگیری شود. اصلا نباید اجاره‌ی تخلیه‌ی مستاجران را داد و نباید اجازه داد مالکان اجاره‌های اماکن مسکونی و تجاری که بر فرض بالای ۱۰ میلیون تومان است را بالا ببرند و بقیه آزادند هرکاری انجام دهند تا نوبت آن‌ها برسد. ولی در الگوی من که گام به گام است، تبعیضی، تدریجی و ترجیحی است.

راهکار دوم که از راهکارهای فوری و آنی است این است که بازار سکه را جمع کنیم و دولت اعلام کند که خرید و فروش سکه ممنوع است. در هیچ کشوری شما بازار سکه ندارید الا ایران. بازار سکه بحثی بود عثمانیان راه انداختند و بعد پهلوی اول خواست از دنیا عقب نماند و آمد سکه درست کرد تا عکسش روی سکه چاپ شود، مردم به او احترام بگذارند. پهلوی دوم هم این قضیه را خیلی ترویج داد، بعد انقلاب اسلامی هم مسولان بدون توجه به ضرورت وجود این شروع به انتشار کردند و حتی تصویر مبارک حضرت امام(ره) را روی سکه نقش دادند که واقعا توهین به مقدسات اسلامی است. تصویر حضرت امام(ره) بالاتر از این است که بر روی سکه بیاید. بدون توجه به این منوال جلو رفتند و الان سکه یک بورس شده است. جالب این است که دولت هم می‌خواهد این بازار را کنترل کند. بازاری که ذاتا اصلا وجودش برای نظام جمهوری اسلامی ایران غیر قابل درک است. رئیس بانک مرکزی، ۶۴ تن طلا را درون بازار ریخته تا قیمت سکه را بشکند در حالی که ما در شرایط جنگ اقتصادی هستیم. بنابراین باید بازار سکه جمع‌آوری شود و دولت باید اعلام کند که هر کسی که سکه دارد باید به بانک‌های دولتی (نه خصوصی!) به نرخ جاری بفروشد اما از هفته‌ی بعد از این نرخ جاری چند درصد کم می‌شود و هفته‌ی بعدتر چند

درصد دیگر کم خواهد شد تا مردم تشویق شوند فوراً سکه‌ها را بیارند و بفروشند و جزء پشتوانه‌ی بانک مرکزی قرار گیرد. دوم باید تمام صرافی‌ها بسته شود، این بازار دلار باید جمع شود اقتصاد ما باید از فرهنگ دلار شسته شود و شستشوی فرهنگ دلاری صورت گیرد. اعلام نرخ دلار برای توده‌های مردم چه فایده‌ای دارد که صدا و سیما و روزنامه‌ها و... سبقت می‌گیرند که قیمت سکه و دلار را زودتر اعلام کنند. چرا کشور را به سمت سفته‌بازی بردید؟ بهونه‌ای برای اجرایی کردن این سیاست‌ها نیست ولی کارساز است و جامعه را از دلالی و سفته‌بازی به سمت تولید می‌برد.

در جایی که این را (یکسان سازی حقوق‌ها) مطرح می‌کردم یکی از حضار به من گفتند که بحث‌های شما در واقع بحث‌های کمونیست‌ها است. در جواب گفتم خیر به چه علت شما می‌گویید که حرف‌های کمونیست‌ها است؟ گفتند که نظام‌های کمونیستی این گونه حقوق می‌دهند که همه یکسان باشند. من گفتم به این شکل نیست در نظام‌های کمونیستی اصلاً حقوقی داده نمی‌شود. در اینجا من نکته‌ای از حضرت امام(ره) پیدا کردم که برایتان قرائت می‌کنم. حضرت امام(ره) می‌فرمایند امروز ما گرفتار دو جریان هستیم یکی آن جریانی که همین که به نفع مستضعفین و محرومین سخن گفته شود و از کاخ نشین‌ها و کاسبین حقوق مردم صحبتی بشود می‌گویند این همان کمونیسم است. آنچه که بنده هم می‌گویم همان فرمایش امام(ره) است. من در جهت حمایت از محرومین و مستضعفین سخن می‌گویم نه برای اینکه عدالت اسلامی اجرایی شود یا ارزش‌های اسلامی رعایت بشود که البته آن هم هست، برای این که قدرت خرید طبقات متوسط و ضعیف زیاد شود تا موتور تولید به حرکت بیافتند. تا زمانی که قدرت خرید را اضافه نکنیم و موتور تولید گرم نشود اشغال ایجاد نمی‌شود. حرف کسانی که می‌گویند سرمایه‌گذاری خارجی باید بشود و سرمایه باید از خارج بیاید تا تولید شکل گیرد و اشتغال ایجاد شود و جوانان سر کار بروند و... را گوش نکنید. کسانی که معتقد به این سخنان و ایده‌ها هستند، مشاوران اقتصادی قوی ندارند. این افراد مشاورانشان همان لیبرالیسم‌ها و طرفداران نظام سرمایه‌داری‌اند.

مجری: فاصله حقوق در کشورهای دیگر به چه شکل است؟

دکتر درحشان: فاصله‌ی حقوق در کشورهای صنعتی اصلاً زیاد نیست. من در دانشگاه‌ها بودم و تدریس هم کردم، حقوق کسی که استادیار است و با حقوق کسی که منشی است و کارهای اینترنتی آنجا را انجام می‌دهد اختلافش شاید ده درصد باشد. این حقوق رسمی سرتاسر انگلستان است. حقوق استاد تمام در دانشگاه ثروتمندی چون اکسفورد با کسی که راننده‌ی اتوبوس است اختلافش ناچیز است. من به تجار و شرکت‌های بزرگ و سرمایه‌داران بزرگ کار ندارم، آنها اساس نظام‌های سرمایه‌داری لیبرالی هستند که هرچه بخواهند چپاول می‌کنند.

نمایندگان مجلس می‌توانند به مرکز پژوهش‌های مجلس دستور دهند که در مورد حقوق‌ها در کشورهای دیگر تحقیق کند و بنده هم کمک می‌کنم تا آمار و ارقام را از کجا تهیه کنند.

یک سطح سازی یا قله تراشی در پرداخت‌های دولتی

در زمینه‌ی یک سطح سازی یا قله تراشی در پرداخت‌های دولتی که فعلا مورد بحث بنده است ممکن است که بگویند عده‌ای نمانند و از دولت خارج شوند. ایرادی ندارد آنها به میزانی پس‌اندازهای زیادی دارند که نیازی نیست نگران زندگی آنها باشید. در ضمن فضا را باز می‌کنند برای جوان‌ها و آنها مشغول بکار می‌شوند. ما باید تصفیه‌ی نیروی کار داشته باشیم و شروع آن هم از دولت‌ها و شرکت و سازمان‌های دولتی است. نمایندگان مجلس آنگاهی انقلابی هستند که چهارچوب‌ها را اصلاح کنند.

بعضی افراد از بنده مبنای فقهی و شرعی قضیه را پرسیده‌اند. بنده سخنی از حضرت امام(ره) می‌آورم که می‌فرماید: «قوانینی در اسلام است که مالکیت را تعدیل می‌کند، اگر به قوانین اسلام عمل شود هیچ کس صاحب زمین‌های بزرگ نمی‌شود.» صاحبان دیگر ثروت‌های عظیم مانند فروشگاه‌های عظیم و... محقق نمی‌شود. در ادامه امام(ره) می‌فرماید: «مالکیت در اسلام به صورتی است که تقریبا همه در یک سطح قرار می‌گیرند.» بنده بیگانه نیستم با مباحث فقهی ولی وارد مباحث فقهی نمی‌شوم. حضرت امام(ره) که عالی‌ترین فقیه بودند نظرشان این است.

اقدامات دیگری که باید نمایندگان انجام دهند

اولین گام آنها باید رسیدگی به بانک‌ها و بورس باشد، این گلوگاه اصلی است که اگر بانک‌ها و بورس اصلاح نشود زنگ خطری بزرگ و تهدیدی بسیار جدی برای اقتصاد ملی است. بانک‌های خصوصی قارچ گونه رشد کرده‌اند چون چپاول‌های بزرگ در آن‌ها است. در زمان دولت اول سازندگی، نمایندگان صندوق بین‌المللی پول به ایران آمدند و توصیه کردند که بانک‌های خصوصی باید فعال شود و بانک‌های دولتی هم کم کم خصوصی شوند. از آن به بعد بانک ساختن بدون کنترل را شروع کردند.

بانک مرکزی‌ای که شان خود را در این می‌بیند که با عده‌ای سکه فروش چهار راه استامبول درگیر کند و با خروج ۶۴ تن طلا از ذخایر بانک مرکزی می‌خواهد آنها را زمین بزند و بیش از ۲۰ میلیارد دلار در ظرف دو ماه برای اینکه نرخ دلار را در بین صراف‌ها بشکند درگیر می‌کند. بانک مرکزی باید بجای اینکار صراف‌ها جمع کند و تمام معاملات ارزی را بدست بانک‌های دولتی بدهد. بعضی‌ها می‌گویند صراف‌ها تحریم را دور می‌زنند. نه خیر مطالعه کنید و با این حرف‌ها قانع نشوید. این صراف‌ها بودند که ۲۴ میلیارد دلار را از چنگ بانک مرکزی گرفتند و خوردند و بردند. بعد رئیس بانک مرکزی می‌گوید فهمیدیم که ۷ میلیارد دلار را کارتن خواب‌ها مصرف کردند. این بانک مرکزی می‌تواند بانک‌های خصوصی را کنترل کند؟

من در جلسه‌ی ای بودم که یکی از مدیر عاملان بانک‌های بزرگ خصوصی بود، گفتم شما با این پول‌هایی که از مردم می‌گیرید چه می‌کنید که می‌توانید ۲۲ الی ۲۴ درصد بهره بدهید؟ این ارقام که نمی‌تواند پاسخ‌گویی

تولید باشد و تولید همچین سودی ندارد. ایشان فقط مرا نگاه کرد و پاسخی نداد و من یک استاد دانشگاه بودم و نمی توانستم ایشان را مجبور کنم که جواب مرا بدهد. اما در تعجب در آن جلسه یکی از مدیران دولتی در آن جلسه بودند ولی صحبت مرا ادامه نداد!

می گفتند اگر بانک های خصوصی را اجازه نمی دادیم تا بوجود آیند رقابت بین بانک های خصوصی و دولتی بوجود نمی آمد. رقابت در اینجا برای چیست؟ برای چپاول؟ آیا در زیباسازی در بانک ها رقابت کنند. شما متوجه نیستید بانک یعنی چه؟! می دانید بانک با این پولهایی که در دست هایش است چه کارهایی می تواند بکند و چه کرده است؟ مجلس به مرکز پژوهش های مجلس دستور بدهد تا مطالعه کنند بانک های خصوصی از زمان دولت سازندگی تا الان چه خدماتی برای اقتصاد ملی کرده است که نظام جمهوری اسلامی را در مسیر مقاومت در برابر دشمنان قوی تر کرده باشد؟

باید به بورس ها رسیدگی کنند، بورس بزرگ ترین بدی برای جمهوری اسلامی ایران بود. من به بورس ها آگاه هستم و نخستین کتاب علمی در مشتقات که معاملات در بورس های کاغذی (بورس های بزرگ دنیا معاملاتشان را در بورس های کاغذی انجام می دهند و بورس ما هم اکنون تازه معاملات کاغذی را آغاز کرده اند) را نوشتم، قبل کتاب من هیچ کس در کشور راجع به فرمول های ریاضی بورس در بازار های کاغذی نمی دانست. من این مباحث را در دوره ی دکترا چندین بار درس دادم اما الان اجازه دادم جوان ها تدریس کنند. بورس ها بزرگ ترین خطر برای انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی و اقتصاد ملی اند. بورس ها اگر ورشکست شوند بزرگ ترین خطر اند. من شنیده ام که بورس های ما با مشکل مواجه شده اند گفتند از صندوق ها به بورس ها کمک کنید. بورس ها دارند اقتصاد را نابود می کنند، ما کمک کنیم که حفظ شوند که بیشتر مفسده ایجاد کنند. بورس ها کارشان فقط سفته بازی است. به من بگویند نقش بورس ها در ارتقای تولید و اقتصاد مقاومتی و الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت چه جایگاهی دارد؟

حضرت امام(ره) در مورد بورس ها این گونه می گوید: «اگر وضع به منوال کنونی که اصطلاحا می گویند خانخانی و بورس بازی و زمین خواری بماند، که باز یک طبقه ی اشراف به عشرت پردازند و یک طبقه ی عظیم فقرا برای آنان برخلاف موازین کار کنند و با فقر زندگی کنند برای حکومت اسلام و اسلام و قانون اساسی باید فاتحه خواند.»

برنامه ی ثریا

۵ بهمن ۹۹